

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Obdo/67/2017
Identifikačné číslo spisu: 1107230759
Dátum vydania rozhodnutia: 12.06.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Veselá Zemaníková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:1107230759.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: SOLVEX s.r.o., so sídlom Námestie SNP 15, 811 06 Bratislava, IČO: 35 809 728, právne zastúpený advokátskou kanceláriou agner & partners, s. r. o., so sídlom Špitálska 10, 811 08 Bratislava, IČO: 36 722 758, proti žalovanému: 1/ Združenie slovenských spotrebiteľov, so sídlom Palisády 22, 811 06 Bratislava, IČO: 00 678 881, 2/ 3W, s.r.o., so sídlom Michajlov 51, 067 73 Ubľa, IČO: 36 511 439, 3/ Bc. G. G., bytom X., obaja zastúpení JUDr. Ľuba Berezňaninová, advokátka, so sídlom Hlavná 5, 808 01 Prešov, o ochranu proti neoprávneným zásahom do dobrej povesti a úhrade priemerného finančného zadosťučinenia, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 2Cob/210/2015-480 zo dňa 14. júna 2016, jednomyseľne, takto

rozhodol:

- I. Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcu o d m i e t a .
- II. Žalovaným 2/ a 3/ trovy v dovolacom konaní n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava I rozsudkom č. k. 27Cb/219/2007-437 zo dňa 11. mája 2015 rozhodol tak, že zamietol návrh a konanie voči žalovanému 1/ zastavil. O trovách konania rozhodol tak, že o nich rozhodne osobitným konaním.

2. V dôvodoch rozhodnutia uviedol, že žalobca sa návrhom zo dňa 14. septembra 2007 proti žalovanému 1/ Združenie slovenských spotrebiteľov, 2/ 3W, s.r.o., 3/ Bc. G. G. pôvodne domáhal, aby súd rozhodol o povinnosti žalovaných zdržať sa uverejňovania nepravdivých údajov voči žalobcovi, ktorými poškodzujú jeho meno a dobrú povesť, žalovaného 3/ žiadal zaviazat' uverejniť v troch vybraných republikových denníkoch v Slovenskej republike ospravedlnenie a voči žalovaným 1/ až 3/ sa domáhal zaviazat' na zaplatenie nemajetkovej ujmy vo výške 100 000,- Sk, ako aj náhradu trov konania.

3. Poukázal na späťvzatie návrhu voči žalovanému 1/ Združenie slovenských spotrebiteľov a požadovanú zmenu petitu, ktorú zmenu konajúci súd pripustil tak, že žalovaní 2/ a 3/ sú povinní zdržať sa zverejňovania nepravdivých údajov o žalobcovi a jeho službách na webovom sídle zlacestovka.sk a na internetovej stránke sociálnej siete facebook „Zlá cestovka“.

4. Žalovaní 2/ a 3/ sú povinní odstrániť do troch dní od právoplatnosti rozsudku z titulu webového sídla zlacestovka.sk „ck solvex“ a „solvex“.

5. Žalovaní 2/ a 3/ sú povinní zdržať sa používania slov „ck solvex“ a „solvex“ vo všetkých gramatických tvaroch v titule webového sídla zlacestovka.sk, ako aj akéhokoľvek iného webového sídla.

6. Žalovaní 2/ a 3/ sú povinní odstrániť do troch dní od právoplatnosti rozsudku z kľúčových slov webového sídla zlacestovka.sk slová „ck solvex“ a „solvex“.

7. Žalovaní 2/ a 3/ sú povinní zdržať sa používania slov „ck solvex“ a „solvex“ vo všetkých gramatických tvaroch ako kľúčových slov webového sídla zlacestovka.sk, ako aj akéhokoľvek iného webového sídla.

8. Žalovaní 2/ a 3/ sú povinní zdržať sa uverejňovania loga žalobcu na webovom sídle zlacestovka.sk a na internetovej stránke sociálnej siete facebook „Zlá cestovka“.

9. Žalovaní 2/ a 3/ sú povinní strpieť na svoje náklady uverejnenie nasledujúceho ospravedlnenia v troch celoštátnych denníkoch: spoločnosť 3W, s.r.o., so sídlom Michajlov 51, Ubl'a a Bc. G. G., bytom X. sa ospravedľujú spoločnosti SOLVEX s.r.o., so sídlom Námestie SNP 15, 811 06 Bratislava za uverejnenie nepravdivých informácií jej službách na webovom sídle zlacestovka.sk a na internetovej stránke sociálnej siete facebook „Zlá cestovka“, ktorými poškodili dobré meno spoločnosti SOLVEX s.r.o..

10. Žalovaní 2/ a 3/ sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 9 958,16 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

11. Žalovaní 2/ a 3/ sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania vrátane trov právneho zastúpenia.

12. Prvostupňový súd na základe vykonaného dokazovania uviedol, že mal za preukázané, že konaním žalovaného nedošlo k zásahu do dobrej povesti žalobcu, ako aj neoprávnenému použitiu názvu obchodného mena žalobcu zo strany žalovaných. Konštatoval prečo sa nestotožnil s právnym názorom žalobcu a s odvolaním sa na tieto vyslovené názory súdu nedospel k záveru, že by došlo k neoprávneným zásahom spôsobilým vyvolať zásah do dobrej povesti žalobcu žalovanými. Žalobu zamietol a o trovách konania rozhodol tak, že o nich rozhodne podľa § 151 ods. 3 O. s. p..

13. O odvolaní žalobcu proti tomuto rozhodnutiu ako odvolací súd rozhodol Krajský súd v Bratislave rozsudkom č. k. 2Cob/210/2015 zo dňa 14. júna 2016 tak, že prvostupňový rozsudok potvrdil.

14. V odôvodnení rozhodnutia s poukazom na ustanovenie § 219 ods. 2 O. s. p. sa plne stotožnil s odôvodnením prvostupňového súdu. Uviedol, že v každom konkrétnom prípade je potrebné skúmať intenzitu tvrdeného porušenia základného práva na ochranu dobrej povesti, a to v kontexte so slobodou prejavu, s právom na informáciu a so zreteľom na požiadavku proporcionality uplatňovania týchto práv a ochrany a že samotné uverejnenie nepravdivého údaju dotýkajúceho sa dobrej povesti právnickej osoby, podľa odvolacieho súdu spravidla zakladá neoprávnený zásah do dobrej povesti, ale na druhej strane každé zverejnenie nepravdivého údaju nemusí automaticky znamenať takýto zásah.

15. Citoval prvostupňové rozhodnutie, v ktorom súd prvého stupňa s poukazom na § 19 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka a čl. 26 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky uviedol, že pokiaľ by žalobe vyhovel a zakázal žalovaným zverejňovať akékoľvek informácie, teda bez ohľadu na to, či by zverejnené informácie poškodzovali dobré meno žalobcu alebo nie. Súd by takýmto rozhodnutím zasiahol do ústavného práva žalovaných, čím by došlo k obmedzeniu práva slobody prejavu žalovaných, ktoré je zaručené Ústavou Slovenskej republiky.

16. Citoval vyslovený právny záver súdu prvého stupňa, podľa ktorého nesúhlasil s tvrdením žalobcu, že konaním žalovaných 2/ a 3/ mu vznikla značná majetková ujma sa odvolací súd nestotožnil, keďže bol to sám žalobca, ktorý predložil približne 180 pozitívnych reakcií v rámci poďakovaní a recenzií klientov CK Solvex, ktoré boli uverejnené na webovej stránke.

17. Z odôvodnenia rozhodnutia prvostupňovým súdom zistil, že prvostupňový súd konštatoval, že v predmetnom spore došlo k stretu dvoch základných práv, a to práva na ochranu dobrej povesti a práva na slobodu prejavu, ktorá predstavuje jeden z najdôležitejších základov demokratickej spoločnosti, z čoho vyplýva, že tak ako fyzické osoby, aj právnické osoby majú právo verejne (aj internetom) vyslovovať svoje názory na cestovné kancelárie, hodnotiť ich a opisovať svoje skúsenosti.

18. Odvolací súd v odôvodnení rozhodnutia zdôraznil, že každý názor, stanovisko, či kritika je vzhľadom na význam slobody prejavu podľa čl. 17 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd ako jedného z pilierov každej demokratickej spoločnosti, zásadne prípustnou záležitosťou. Uviedol, že do práva na ochranu proti neoprávneným zásahom do dobrej povesti právnickej osoby podľa § 19b ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka možno zasiahnuť jednak skutkovými tvrdeniami, ale tiež neprimeranými hodnotiacimi úsudkami (kritikou).

19. Odvolací súd za takýto zásah označil iba zásah, ktorý presiahol určitú prípustnú intenzitu do takej miery, ktorú už v demokratickej spoločnosti nemožno tolerovať. Do práva na ochranu proti neoprávneným zásahom do dobrej povesti právnickej osoby podľa § 19b ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka možno zasiahnuť jednak skutkovými tvrdeniami, ale tiež neprimeranými hodnotiacimi úsudkami. Ide spravidla o nepravdivé skutkové tvrdenia a také hodnotiace úsudky, ktorým chýba akýkoľvek skutkový základ, pričom v oboch prípadoch musí ísť o tvrdenia majúce difamačný charakter, teda tvrdenie musí objektívne zasiahnuť do dobrej povesti právnickej osoby. Odvolací súd vyslovil právny názor, že „V danej veci dôkazne bremeno, že tvrdenia, ktoré na webovej stránke žalovaní uviedli, sú pravdivé, zaťažovalo žalovaných.“

20. Odvolací súd po vykonanom dokazovaní mal za preukázané, že tvrdenia žalovaného na webovej stránke www.zlacestovka.sk sú pravdivé, a teda žalovaní uniesli dôkazne bremeno, že práva zákazníkov zo zmlúv o obstarávaní zájazdu, ktorí majú práva spotrebiteľov, porušené boli, ale že z konania pred súdom prvého stupňa nevyplývalo, že cieľom zriadenia uvedenej webovej stránky bolo poškodenie dobrého mena žalobcu profitované na jeho úkor.

21. K ďalšej námietke odvolateľa ohľadne loga použitého na www.zlacestovka.sk podľa odvolacieho súdu nebolo preukázané, že logo spĺňa kritéria autorského diela s poukazom na zákon č. 618/2003 Z. z. autorského zákona. To, že žalovaný 2/ použil logo len na upozornenie potencionálnych zákazníkov so skúsenosťami so žalobcom podľa odvolacieho súdu nie je dôkazom o tom, že išlo o obchodný účel.

22. K otázke, či v danej veci nemohlo ísť o nekalosúťažné konania žalovaného 3/ odvolací súd uviedol, že žalobca a žalovaný 3/ nie sú konkurentmi na relevantnom trhu.

23. Skutočnosť, že žalovaný 2/ zverejnil na www.zlacestovka.sk svoju negatívnu skúsenosť so žalobcom podľa odvolacieho súdu nemôže byť neoprávneným zásahom do dobrej povesti žalobcu.

24. Odvolací súd sa nestotožnil ani s námietkou žalobcu, že prvostupňové rozhodnutie nie je dostatočne odôvodnené a poukázal na konštantnú judikatúru (IV. ÚS 115/2003, III. ÚS 209/2004). Podľa ustanovenia § 157 ods. 2 O. s. p. sa prvostupňový rozsudok označil za taký, ktorý zodpovedá požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutí. Prvostupňový rozsudok ako vecne správny podľa § 219 O. s. p. potvrdil.

25. Proti tomuto rozhodnutiu s vyznačenou právoplatnosťou dňa 22. februára 2017 podal dovolanie žalobca, podaním doručeným súdu dňa 14. októbra 2016 a navrhol rozsudok krajského súdu zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie.

26. Prípustnosť dovolania označil ustanovením § 420 písm. f/ C. s. p. a § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p.. Rozsudok odvolacieho súdu napadol v celej časti.

27. Za nesprávny procesný postup odvolacieho súdu dovolateľ označil nedostatočné odôvodnenie, nevykonanie testu proporcionality tak, že v rozsudku nedal odpoveď na otázky na základe posúdenia, ktorých možno určiť, ktorá sloboda bola v danom prípade uprednostnená. Za porušenie procesného postupu dovolateľ označil aj to, že odvolací súd paušálne na základe konštatovania, že v konaní pred súdom prvej inštancie sú tvrdenia pravdivé uprednostnil slobodu prejavu žalovaných. Pri jeho tvrdení, ohľadne nedostatočného odôvodnenia poukázal na odôvodnenia rozhodnutí európskych súdov, Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 115/2003-14 z 3. júla 2003, rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/139/2011 z 12. októbra 2011, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cdo/3212/2007, Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 152/2008 z 15. decembra 2009, rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/169/2011 z 26. júna 2013, Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 241/2007-44 z 18. septembra 2008, sp. zn. IV. ÚS 115/2003, III. ÚS 209/2004 a I. ÚS 241/2007.

28. Za nedostatok napadnutého rozhodnutia dovolateľ označil aj nedostatočné odôvodnenie pokiaľ ide o zamietnutie zákazu ďalšieho neoprávneného používania loga žalobcu zo strany žalovaných. K tejto otázke sa podľa dovolateľa odvolací súd nevyjadril. Za ďalší nedostatok rozhodnutia prvostupňového súdu dovolateľ označil aj neodôvodnenie zdržovacieho nároku spočívajúceho v zákaze používania loga žalobcu zo strany žalovaných. Nedostatok odôvodnenia dovolateľ považuje aj v nepresvedčivom odôvodnení, pokiaľ ide o zamietnutie zdržovacích nárokov týkajúcich sa internetových stránok sociálnej siete. Podľa dovolateľa nemá oporu ani tvrdenie odvolacieho súdu ohľadne pravdivosti preukázania pravdivosti všetkých tvrdení zverejnených na webovom sídle www.zlcestovka.sk, nakoľko toto nemá oporu vo vykonanom dokazovaní.

29. Prípustnosť dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p. žalobca označil to, že odvolací súd sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu. Za takúto ustálenú judikatúru označil uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/169/2011 zo dňa 26. júna 2013. Posúdenie otázky poskytnutia autorskoprávnej ochrany podľa dovolateľa je taktiež v rozpore s ustálenou rozhodovacou praxou.

30. Žalovaní sa k dovolaniu žalobcu nevyjadrili.

31. Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal dovolanie žalobcu ako súd dovolací podľa ustanovenia § 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“). Po zistení, že dovolanie podala strana, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané včas, zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania sa ako prvou otázkou zaoberal, či dovolanie žalobcu smeruje proti rozhodnutiu, ktoré je možné týmto opravným prostriedkom napadnúť.

32. Z obsahu spisu je zrejmé, že ide o žalobu podanú za účinnosti O. s. p. a že vec bola v odvolacom konaní rozhodnutá napadnutým rozhodnutím č. k. 2Cob/210/2015-480 zo dňa 14. júna 2016, teda už za účinnosti C. s. p..

33. Civilný sporový poriadok, zákon č. 160/2015 Z. z. nadobudol účinnosť dňa 1. júla 2016 a tento od jeho účinnosti upravuje postup súdov pri prejednávaní a rozhodovaní, nakoľko Civilným sporovým poriadkom bol zrušený zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok.

34. Podľa ustanovenia § 470 ods. 1 C. s. p. ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom jeho účinnosti. Ustanovenie § 470 C. s. p. zakotvuje okamžitú aplikabilitu procesnoprávných noriem, ktorá znamená, že nová procesná úprava sa použije na všetky konania, teda aj na konania začaté pred dňom účinnosti nového zákona (C. s. p.).

35. Podľa ustanovenia § 470 ods. 2 C. s. p. právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

36. Konanie začaté do 30. júna 2016 na vecne miestne kauzálne a funkčné príslušnom súde podľa predpisov účinných do 30. júna 2016 dokončí súd, na ktorom sa konanie začalo (§ 470 ods. 4 C. s. p.).

37. Z obsahu dovolania je zrejmé, že dovolateľ prípustnosť dovolania odvodil zákonom C. s. p..

38. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

39. Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí:

- ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f/ C. s. p.).

40. Najvyšší súd Slovenskej republiky (§ 35 C. s. p.) sa ako prvou otázkou zaoberal, či ide o dovolanie prípustné podľa § 420 písm. f/ C. s. p. z dôvodu ako tvrdí žalobca, že odvolací súd mu nesprávnym procesným postupom znemožnil uskutočniť jeho procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

41. Z obsahu dovolania je zrejmé, že žalobca za takýto nesprávny procesný postup, ktorý mu znemožnil uskutočňovať jemu patriace práva považuje stred dvoch základných práv na ochranu dobrej povesti garantovaný článkom 19 Ústavy Slovenskej republiky a práva na slobodu prejavu garantovanú článkom 26 Ústavy Slovenskej republiky. Za otázku pre posúdenie prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. f/ C. s. p. označil skutočnosť, že odvolací súd nevykonal test proporcionality a nedal v rozsudku ani odpoveď, na základe akého posúdenia možno určiť, ktorá sloboda bola uprednostnená.

42. Z ustanovenia § 157 ods. 2 O. s. p., na ktoré znenie sa žalobca v dovolaní odvoláva vyplýva, že „V odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáha a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril žalovaný, prípadne iný účastník konania, stručne a jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.“.

43. Najvyšší súd Slovenskej republiky (§ 35 C. s. p.) zastáva názor, že z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejmé prečo a ako súd dospel k záveru, že je potrebné uprednostniť právo žalovaných na slobodu prejavu pred právom žalobcu na ochranu dobrého mena.

44. Podľa dovolacieho súdu, odvolací súd dostatočne odôvodnil prečo žalobu zamietol a skonštatoval, že v danej veci dôkazné bremeno, že tvrdenia, ktoré na webovej stránke uviedli žalovaní, sú pravdivé, zaťažovalo žalovaných. Z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu je taktiež zrejmé, že odvolací súd sa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia vysporiadal s otázkou prečo uprednostnil právo žalovaných a svoj právny názor dostatočne odôvodnil, keď s poukazom na vykonané dokazovanie, a to svedeckými výpoveďami v konaní pred súdom prvého stupňa mal za preukázané, že tvrdenia na stránke www.zlacestovka.sk, považoval za pravdivé, a teda mal za to, že žalovaní tak uniesli dôkazné bremeno, že ich tvrdenia na stránke www.zlacestovka.sk boli pravdivé. Odvolací súd konštatoval, že z výpovedi svedkov vyplynulo, že práva zákazníkov o obstaraní zájazdu, ktoré mali postavenie spotrebiteľa boli pri poskytovaní služieb porušené. Na druhej strane však odvolací súd v odôvodnení jednoznačne uviedol, že z konania pred prvostupňovým súdom nevyplývalo, že cieľom zariadenia uvedenej webovej stránky bolo poškodenie dobrého mena žalobcu alebo profitovanie na jeho úkor.

45. Najvyšší súd Slovenskej republiky (§ 35 C. s. p.) sa s poukazom na uvedené preto nestotožňuje s tvrdením žalobcu, že odôvodnenie rozsudku odvolacieho súdu nezodpovedá požiadavkám (ako uvádza žalobca s poukazom na ustanovenie § 157 ods. 2 O. s. p.) vyplývajúcich z ustanovenia § 220 ods. 2 C.

s. p., účinnom v čase posudzovania prípustnosti dovolania.

46. Z odôvodnenia odvolacieho súdu je podľa dovolacieho súdu zrejmé, prečo uprednostnil právo žalovaných na slobodu prejavu pred právom žalobcu na ochranu dobrého mena.

47. Poukazom žalobcu v dovolaní ohľadne preukazovania jeho porušenia práva na dostatočné odôvodnenie s odkazom na konštantnú judikatúru vyslovenú v Náleze Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 115/2003, III. ÚS 209/2004, I. ÚS 241/2007 dovolací súd, preto považuje za taký, ktorý nie je v rozpore s odôvodnením súdu uvedeným v napadnutom rozhodnutí. Z citovaných súdnych rozhodnutí, ústavných nálezov je zrejmé, že z týchto vyplýva pre všeobecné súdy chrániť všeobecné princípy spravodlivého procesu na zákonnej úrovni, ktorá ochrana spočíva v tom, že všeobecný súd odpovedá na kľúčové otázky právne a skutkovo relevantné, súvisiace s predmetom ochrany, ale tiež Ústavný súd Slovenskej republiky pripomína, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú podstatný význam, prípadne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia.

48. Dovolací súd nedospel k záveru, že by odôvodnenie napadnutého rozhodnutia nezodpovedá požiadavkám vyplývajúcim z ustanovenia § 220 ods. 2 C. s. p. a nechránilo by princípy spravodlivého procesu na zákonnej úrovni tak, ako to vyslovil Ústavný súd Slovenskej republiky v jeho Náleze sp. zn. I. ÚS 241/2007-44 z 18. septembra 2008.

49. Dovolací súd sa nestotožňuje ani s tvrdením žalobcu pri preukazovaní dôvodnosti prípustnosti dovolania s poukazom na ustanovenie § 420 písm. f/ C. s. p. s odvolaním sa na ústavné nálezy. Uvedené ústavné nálezy sa zaoberajú otázkou, čo je potrebné skúmať, v prípade sporov, ktoré spočívajú v strete práva na ochranu dobrej povesti a práva na slobodu prejavu, že ide o vykovanie testu proporcionality a ktoré zodpovedanie sa otázok je pre rozhodnutie na to, ktorá sloboda má byť uprednostnená. Citované nálezy žalobcom sa však nezaobierajú požiadavkami nedostatočného odôvodnenia spojenými s prípustnosťou dovolania a zistením nesprávneho procesného postupu, ktorý znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace práva.

50. Označené ústavné nálezy sa zaoberajú v podstate otázkou hmotno-právnou na čo sa majú všeobecné súdy zamerať pri posúdení dôvodnosti návrhu o ochrane proti neoprávneným zásahom, ale nie otázkou dôvodnosti porušenia procesného postupu z hľadiska nedostatočného odôvodnenia a následkov v spojení s ustanovením § 420 písm. f/ C. s. p..

51. Pre úplnosť odôvodnenia dovolací súd poukazuje na fakt, že v danej veci sa obidva súdy pri skúmaní stretu práva na ochranu dobrej povesti a práva na slobodu prejavu zásadou proporcionality zaoberali.

52. Druhú námietku žaloby ohľadne zdržovacieho nároku v spojení s odôvodnením dovolací súd taktiež považuje za právne irelevantnú, keďže nie je pravdou, že všeobecné súdy sa s touto námietkou nezaoberali. Z odôvodnenia na strane 10 odvolacieho rozhodnutia je zjavné, že odvolací súd konštatoval, že v konaní nebolo preukázané, že predmetné logo spĺňa kritéria autorského diela v zmysle zákona č. 618/2003 Z. z.. Skutočnosť, že odvolací súd sa s otázkou, či logo použité na strane www.zlcestovka.sk je autorským dielom v takom zmysle aká je predstava dovolateľa, nie je zamietanie odôvodnenia jednotlivých zdržovacích nárokov, ktorých uloženia sa žalobca domáhal, ako ani odôvodnením, ktoré by mohlo byť kvalifikované ako nepresvedčivé s následkom posúdenia nesprávneho procesného postupu.

53. Na základe takto posúdeného právneho a skutkového stavu, dovolací súd dospel k záveru, že dovolanie žalobcu nespĺňa atribúty dovolania, ktoré by prípustnosť dovolania s poukazom na ustanovenie § 420 písm. f/ C. s. p. zakladali. V danej veci tvrdené skutočnosti nepreukazovali dôvodnosť tvrdenia, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane uskutočňovať jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

54. Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie záviselo od vyriešenia právnej otázky:

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p..

55. Dovolateľ prípustnosť dovolania v zmysle uvedeného ustanovenia s poukazom už na hore vyššie uvedené rozhodnutia sp. zn. II. ÚS 152/2008 zo dňa 15. decembra 2009 a uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/169/2011 z 26. júna 2013, v ktorých uvádza, že ak dôjde k stretu práva na ochranu dobrej povesti a práva na slobodu prejavu, súd musí skúmať otázky pomocou testu proporcionality.

56. Podľa dovolateľa sa odvolací súd od tejto otázky odchyľil.

57. Pravdou je, že dovolateľ nevyslovil konkrétne od akej právnej otázky sa odvolací súd odklonil, od vyriešenia ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu.

58. Žalobca v odvolaní a ani v dovolaní právnu otázku, od ktorej záviselo vyriešenie sporu, neuviedol a bode 3.1 dovolania, v ktorom prípustnosť dovolania označil ustanovením § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p. poukázal na čl. 19 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 26 Ústavy Slovenskej republiky, Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 152/2006 a uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/169/2011 z 26. júna 2013, z ktorých je zrejme iba to, čo pri strete práva na ochranu dobrej povesti a práva na slobodu prejavu sa skúmať má. Uvedené konštatovanie v Náleze Ústavného súdu Slovenskej republiky, na ktorý sa žalobca odvoláva, však nie je možné považovať za právu otázku stretu práva na ochranu povesti a práva na slobodu prejavu, od ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu v zmysle ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p..

59. Z citovaného Nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky a uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky je iba zrejmé, čo majú súdy v prípade stretu práva na ochranu dobrej povesti a práva slobodu prejavu skúmať, ale z citovaných rozhodnutí nie je zrejma žiadna právna otázka. Dovolateľ právnu otázku, od ktorej vyriešenia záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu a od ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe, nešpecifikoval a bez uvedenia tejto právnej otázky iba uviedol, že odvolací súd nesprávne a v rozpore s ustálenou rozhodovacou praxou dovolacieho súdu posúdil aj právnu otázku poskytnutia autorskoprávnej ochrany loga žalobcu. V súvislosti s logom však tiež žiadnu právnu otázku neoznačil.

60. S ohľadom na tieto skutočnosti právny názor žalobcu, že v prípade dovolaním napadnutého rozsudku odvolacieho súdu sú dané dôvody pre prípustnosť dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p.. Najvyšší súd Slovenskej republiky (§ 35 C. s. p.) tento názor považuje za nesprávny a právne irelevantný.

61. Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmaním veci dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie a napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu zodpovedajú zákonným požiadavkám rozhodnutiam kladeným na odôvodnenie rozhodnutí.

62. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozsudku zrekapituloval návrh žalobcu a priebeh konania citoval právny predpis, ktorý aplikoval aké dokazovanie vykonal a aké závery z nich vyplývajú, citoval právny predpis, ktorý aplikoval na prejednávany prípad a z ktorého vyvodil svoje právne závery. Odvolací súd následne vo svojom odôvodnení sa k namietaným otázkam dostatočne vyjadril a v žiadnom prípade neporušil procesný postup, čím by znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace práva v takej miere, že by mohlo dôjsť k porušeniu práva na spravodlivý proces.

63. Právomoc konať vo veci, ktorej sa návrh týka v sebe obsahuje právomoc posúdiť to, či a aké dôkazy na zistenie skutkového stavu sú potrebné a akým spôsobom sa zabezpečí dôkaz na jeho vykonanie (I. ÚS 52/2003). Súd v občianskom súdnom konaní nie je viazaný návrhmi účastníkov na

vykonanie dokazovania a nie je povinný vykonať všetky navrhované dôkazy. Posúdenie návrhu na vykonanie dokazovania a rozhodnutie, ktoré v nich budú v rámci vykonávania dokazovania vykonané je vždy vecou súdu a nie účastníkov konania (viď § 185 C. s. p.). Nevykonanie určitého dôkazu môže mať za následok len neúplnosť skutkových zistení vedúcich k nesprávnemu rozhodnutiu, nie však procesnú vadu.

64. Do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru nepatrí ani právo účastníka vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne dožadovať sa ním navrhnutého spôsobu hodnotenia dôkazov (II. ÚS 3/1997, II. ÚS 251/2003).

65. Najvyšší súd Slovenskej republiky (§ 35 C. s. p.) pri skúmaní otázky prípustnosti tvrdenia žalobcom o prípustnosti dovolania, s poukazom na ustanovenie § 420 písm. f/ C. s. p. z hore uvedených dôvodov sa nestotožnil, nakoľko nie je pravdou, že obidve rozhodnutia trpia vadou nepostačujúceho odôvodnenia, ktoré by mi znemožnili uskutočňovať dovolateľovi jemu patriace právo. Najvyšší súd Slovenskej republiky (§ 35 C. s. p.), preto tvrdenie žalobcu v dovolaní označil za účelové a nepreukázané.

66. Dôvod uvedený žalobcom, ako zakladajúcim prípustnosť dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p. podľa dovolacieho súdu, dovolateľ taktiež nepreukázal, nakoľko jeho dovolanie nenapĺňa znaky prípustnosti dovolania podľa tohto ustanovenia.

67. Dovolací súd po preskúmaní obidvoch rozhodnutí tak prvostupňového, aj odvolacieho súdu, dospel k záveru, že rozhodnutia spĺňajú kritéria pre odôvodnenia rozhodnutia a preto ich treba považovať za preskúmateľné a dostatočne odôvodnené a ústavne akceptovateľné.

68. Odôvodnenie rozhodnutia zodpovedá v danom prípade formálnej štruktúre rozhodnutia.

69. Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na ustanovenie § 441 písm. c/ C. s. p. z hore uvedených dôvodov, dovolanie žalobcu odmietol.

70. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný žiadny opravný prostriedok.